

CIPICCO d.o.o. u stečaju
Rockefellerova 36
10000 Zagreb
OIB: 41706469731

Općinski sud u Splitu
Na broj: K-153/2014

radi dostave na

Županijski sud

Okrivljenici:

1. ANTE SAMARDŽIĆ iz Zagreba, Pavla Hatza 3, OIB 15798466672
2. CIPICCO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Rockefellerova 36, OIB 41706469731, koje zastupa stečajni upravitelj Nenad Homar

**Žalba na presudu
Općinskog sud u Splitu
Broj K-153/2014-94 od 22.4.2024.**

Drugookrivljenik CIPICCO d.o.o. u stečaju, primio je dana 14.5.2024. presudu suda broj K-153/2014-94 od 22.4.2024. te u roku određenom predmetnom presudom, ulaže žalbu iz svih zakonom određenih razloga sa sljedećim obrazloženjem tih razloga:

I U odnosu na dio presude kojim je drugookrivljenik oglašen krivim što sud nije nedvojbeno utvrdio da bi drugookrivljenik bio investitor pri izvođenju radova za koje je predmetnom presudom utvrđena protupravnost.

Naime, sud je utvrdio da je drugookrivljenik bio investitor na susjednoj građevini, a za koju je isti pribavio građevinsku dozvolu, te u skladu sa propisima istaknuo tablu sa navedenim propisanim sadržajem, koji sadržaj obuhvaća navod o investitoru.

Međutim sud nije izveo ni jedan dokaz kojim bi utvrdio tko je izvodio radove na koje se odnosi ovaj kazneni postupak, dakle nije imenovao izvođača radova, niti je utvrdio da bi postojao bilo kakav obveznopravni ili drugi odnos između, sada nepoznatog izvođača i drugookrivljenika.

Čak štoviše, sud izvodi dokaze (kao u točki 4.1.3. obrazloženja), da bi prvooptuženik bio investitor, ne dovodeći njegovu ulogu direktora u društvu direktno sa inkriminiranim radnjama, osim paušalno utvrđujući da je prvooptuženik u vrijeme kada su se inkriminirane

radnje dogodile bio odgovorna osoba drugookrivljenika, propuštajući utvrditi kako je ista osoba i odgovorna osoba u nizu drugih pravnih osoba, te ne ispitujući dali je prvookrivljenik, ako je uopće počinio inkriminirane radnje, to učinio kao odgovorna osoba nekog od društava (i kojeg) ili je te radnje poduzimao (ako ih je poduzimao) djelujući kao fizička osoba.

Isto tako do sada, u otvorenom stečajnom postupku, pa ni u parnicama koje se vode radi osporavanja tražbina, a u kojoj vjerovnik, ovdje prvookrivljenik, tvrdi da je financirao određene radove za račun drugookrivljenika, nikad nije prezentiran ni jedan dokaz da bi drugookrivljenik sklopio bilo kakav ugovor koji bi se mogao dovesti u vezu sa inkriminiranim radovima ili bilo kojim drugim radovima, iako bi takav dokaz, da je prezentiran, u predmetnom parničnom postupku bio presudan za dokazivanje tvrdnji vjerovnika, kako potražuje od, ovdje drugookrivljenika, kao stečajnog dužnika.

Dakle prilično je vjerojatno da takav ugovor nikada nije sklopljen, već da su inkriminirani radovi vođeni temeljem nekog pravnog posla u kojem drugookrivljenik nije sudjelovao, odnosno po nalogu neke druge pravne ili fizičke osobe.

Stoga smatramo paušalnom ocjenu suda da bi se, iz provedenih dokaza u ovom postupku, moglo zaključiti kako je upravo drugookrivljenik bio ta pravna osoba koja je odgovorna za izvođenje inkriminiranih radova.

II Također se drugookrivljenik, iz opreza, a zbog nedostatka daljnjih saznanja o postupanjima u vrijeme kada su izvođeni inkriminirani radovi, priklanja žalbenim navodima prvookrivljenika u dijelu kojim prvookrivljenik, očekivano, pobija dio presude kojim su okrivljenici oglašeni krivim.

III U pobijanoj presudi sud je, nakon što je žalitelja kao drugookrivljenika proglasio krivim, izrekao žalitelju novčanu kaznu u iznosu od 20.000,00 EUR, te troškove u iznosu od 500,00 EUR, te naložio platež u roku od 3 mjeseca od pravomoćnosti presude u odnosu na kaznu, te u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude u odnosu na troškove.

Nalaganjem plaćanja kazne i troškova drugookrivljeniku sud je prekoračio ovlast koju ima po zakonu, jer je predmetni nalog protivan prisilnom propisu, Stečajnom zakonu (NN 71/15) (dalje SZ) i to posebno odredbi čl. 167 SZ kojom je propisano da stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine ostvarivati samo u stečajnom postupku.

Naime, predmetna kazna i troškovi nikako nisu tražbine iz čl. 155. i 156. SZ, već se radi o tražbinama stečajnog vjerovnika iz čl. 139. st.1. t. 3. SZ, a jer su iste, ako se takvo postupanje prethodno dokaže, nastale prije otvaranja stečajnog postupka kao posljedica postupanja pravnog prednika stečajnog dužnika, i predstavljaju imovinskopravnu tražbinu u vrijeme otvaranja stečajnog postupka (čl. 137 SZ), koja tražbina je neodređena u trenutku otvaranja stečajnog postupka (čl. 144 SZ).

Prema tome je za ostvarenje ove tražbine moguće postupiti samo u skladu sa odredbama Stečajnog zakona, te istu prijaviti na ispitivanje u stečajni postupak, kada i ako za to budu stvorene zakonske pretpostavke u stečajnom postupku, a ne i naložiti plaćanje, kojim je nalogom prekoračena ovlast koju sud ima po zakonu, jer sudu nije dopušteno donijeti presudu suprotnu prisilnom propisu, odnosno pravnom poretku RH.

IV Drugookrivljenik ulaže žalbu i u odnosu na visinu određene kazne i troškova, bez obzira na to kada i dali će biti moguća njihova naplata, a iz razloga što sud nije pravilno utvrdio sve

okolnosti koje proizlaze iz pravnog i imovinskog stanja drugookrivljenika, kao društva u stečaju iako u istom obrazloženju konstatira da je nad društvom otvoren stečajni postupak. Naime, sud određivanje kazne u iznosu od 20.000,00 EUR obrazlaže, prvo utvrđujući kako, u odnosu na drugookrivljenika, „posebne olakotne okolnosti nisu pronađene“, a zatim, za razliku od prvookrivljenika, za drugookrivljenika ne nalazi za shodno ispitati svrhu kažnjavanja društva u stečaju, koje više ne posluje i čija je jedina svrha postojanja, da se nakon unovčenja imovine namire dugovi prema vjerovnicima.

Također, u odnosu na određene troškove sud obrazlaže kako je imao u vidu „imovinske prilike okrivljenika pa plaćanjem troškova u navedenom iznosu neće biti dovedena u pitanje njihova materijalna egzistencija“

Drugookrivljeniku nije poznato na koji je način sud utvrdio imovinske prilike, ali svakako naglašavam kako društvo u stečaju nema druge imovine osim nekretnina upisanih u z.k. uložak broj 608 k.o. Kaštel Novi, z.k. odjel Kaštel Lukšić, Općinskog suda u Splitu, a koje nekretnine nisu prodale, pa se svi troškovi, od otvaranja stečajnog postupka do dana ove žalbe financiraju iz sredstava Fonda, Trgovačkog suda u Bjelovaru.

Prema tome bi i određena kazna, kao i troškovi, kada bi se mogli naplatiti iz sredstava društva na način kako je to odredio sud pobijanom presudom, naplatili upravo iz sredstava Trgovačkog suda u Bjelovaru, pa ostaje potpuno nejasno koju svrhu kažnjavanja, odnosno koje imovinske prilike okrivljenika je sud imao na umu pri izricanju ove presude u dijelu kojem određuje visinu kazne i troškova drugookrivljeniku.

V. Predlaže se stoga preinačiti pobijanu presudu u osuđujućem dijelu te osloboditi drugookrivljenika kaznene odgovornosti, a podredno, ukinuti presudu u dijelu kojem se nalaze platež drugookrivljeniku i u dijelu u kojem je određena visina kazne i troškova te vratiti predmet na ponovni postupak..

U Koprivnici, 16.5.2024. god.

Stečajni upravitelj